REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ŠIBENIKU
Šibenik, Stjepana Radića 81

Kž-123/2022-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Šibeniku, u vijeću sastavljenom od sudaca ovog suda Branka Ivića, kao predsjednika vijeća, Dubravke Škalabrin i Nives Nikolac, kao članova vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Ivane Šimac kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Dalibora Slijepčevića i dr., zbog kaznenog djela iz članka 236. stavak 1. u svezi članka 34. Kaznenog zakona („Narodne novine“ br: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17, 118/18., 126/19. – dalje u tekstu: KZ/11), te članka 236. stavak 1. KZ/11., odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu od 23. studenog 2021. poslovni broj K-2286/16-85, u sjednici vijeća održanoj 27. kolovoza 2026., u prisutnosti zamjenika ŽDO Šibenik Branka Čvrljka u javnom dijelu sjednice,

p r e s u d i o j e

Odbijaju se žalbe optuženog Dalibora Slijepčevića, optuženog Marka Ljubičića i optuženog Senada Mrkaljevića kao neosnovane te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskom presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu od 23. studenog 2021. poslovni broj K-2286/16-85, na temelju članka 236. stavak 1. u svezi članka 34. KZ/11. optuženi Dalibor Slijepčević i optuženi Senad Mrkaljević su proglašeni krivima za kazneno djelo iz čl. 236 st. 1. u vezi čl. 34 KZ/11., te su osuđeni na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci. Temeljem čl. 56. st. 2. i 3. KZ/11 optuženom Daliboru Slijepčeviću i optuženom Senadu Mrkaljeviću izrečena je uvjetna osuda na način da se kazne zatvore na koju su osuđeni neće izvršiti ukoliko optuženici u roku od 2 (dvije) godine po pravomoćnosti presude ne počine novo kazneno djelo. Optuženi Marko Ljubičić je proglašen krivim za kazneno djelo iz čl. 236 st. 1 KZ/11., te je temeljem istog zakonskog propisa osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, a temeljem čl. 56. st. 2., 3. i 4. KZ/11. optuženom Marku Ljubičiću je također izrečena uvjetna osuda na način da se kazna zatvora na koju je osuđen neće izvršiti ukoliko u roku od 2 (dvije) godine po pravomoćnosti presude ne počini novo kazneno djelo, te pod daljnjim uvjetom da ispuni obvezu iz čl. 62. st. 1. točka 1. KZ/11. popravljanjem štete počinjene kaznenim djelom.

1.1. Temeljem čl. 62. st. 1. točka 1. KZ/11., optuženom Marku Ljubičić se uz uvjetnu osudu nalaže ispunjenje posebne obveze, popravljanja štete počinjene kaznenim djelom na način da u roku od 6 (šest) mjeseci po pravomoćnosti presude oštećenom Croatia Osiguranje d.d., OIB: 26187994862, Miramarska 22, Zagreb, na ime nastale štete vrati iznos od 46.620,00 kuna. Temeljem čl. 58. st. 5. KZ/11. sud je upozorio optuženog Marka Ljubičića da može opozvati uvjetnu osudu i odrediti mu izvršenje izrečene kazne ukoliko u roku koji mu je određen presudom ne izvrši u potpunosti ili u većoj mjeri obvezu iz čl. 62. st. 1. točka 1. KZ/11.

1.2. Temeljem čl. 148. st. 1 u svezi čl. 145. st. 2 toč. 1, 6, 7 i 8 ZKP/08, optuženicima je naloženo platiti troškove prometnih vještačenja prometnih vještaka ing. Berislava Barišić Jaman u iznosu od 3.640,00 kuna, ing. Zvonka Ivašić u iznosu od 4.434,00 i Fakulteta prometnih znanosti u iznosu od 13.455,00 kuna odnosno u ukupnom iznosu od 21.529,00 kuna od kojeg iznosa je svaki od optuženih na ime troškova prometnih vještačenja dužan platiti iznos od 7.763,33 kuna, a optuženi Marko Ljubičić dužan je platiti i trošak vještačenja po liječniku vještaku dr. Petru Škavić u iznosu od 1.600,00 kuna, te svaki od optuženih platiti trošak kaznenog postupka u paušalnom iznosu od po 2.500,00 kuna, te nadoknaditi trošak zastupanja oštećenika po punomoćniku u visini jednakih iznosa koji će biti određeni posebnim rješenjem, a optuženi Marko Ljubičić dužan je nadoknaditi i trošak branitelja po službenoj dužnosti u iznosu koji će biti određen posebnim rješenjem.

1.3. Temeljem čl. 158. st. 2 ZKP/08. optuženom Marku Ljubičiću, OIB: 86129519469, iz Zagreba, II Kozari put, III Odvojak 17, naloženo je na ime imovinskopravnog zahtjeva oštećenom Croatia Osiguranje d.d., OIB: 26187994862 iz Zagreba, Miramarska 22, isplatiti iznos od 46.620,00 kuna, dok je s ostatkom imovinskopravnog zahtjeva oštećenik upućen u građansku parnicu.

2. Protiv te presude žalbe su podnijeli optuženi Dalibor Slijepčević po branitelju Ljubi Pavasoviću Viskoviću, odvjetniku iz Zagreba, optuženi Senad Mrkaljević po branitelju Goranu Devrnji, odvjetniku iz Zagreba, te optuženi Marko Ljubičić po branitelju Mitru Knežiću, odvjetniku iz Zagreba.

2.1. Optuženi Dalibor Slijepčević se žali zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 470. ZKP/08., s prijedlogom da nadležni Županijski sud razmotri navode žalbe, da iste prihvati, ukine pobijanu presudu i predmet vrati sudu na ponovno suđenje i odluku.

2.2. Optuženi Senad Mrkaljević se žali zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka (čl. 457. st. 1. toč. 1. ZKP), povrede kaznenog zakona (čl. 457. st. 1. toč. 2. ZKP), pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja (čl. 457. st. 1. toč. 3. ZKP), te pogrešne odluke o kazni (čl. 457. st. 4. ZKP), s prijedlogom da se preinači prvostupanjska presuda na način da se optuženi Senad Mrkaljević oslobodi optužbe, a podredno da se presuda ukine, a predmet vrati na ponovno suđenje radi potpunog utvrđenja činjeničnog stanja.

2.3. Optuženi Marko Ljubičić se žali zbog svih žalbenih razloga s prijedlogom da drugostupanjski sud uvaži žalbu i po načelu *in dubio pro reo* pobijanu presudu preinači

u smislu žalbenih navoda i oslobodi optuženika kaznene odgovornosti, te odbije oštećenika Croatia osiguranje d.d. sa imovinskopravnim zahtjevom.

3. Odgovori na žalbe nisu podneseni.

4. U smislu čl. 474. st. 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20., 80/22. - dalje u tekstu ZKP/08.) spis je dostavljen Županijskom državnom odvjetništvu u Šibeniku na razgledanje nakon čega je državni odvjetnik uz podnesak broj KŽ-DO-147/22 od 10. lipnja 2022. vratio spis.

5. Sjednica vijeća održana je u prisutnosti zamjenika ŽDO Šibenik Branka Čvrljka, dok na sjednicu nisu pristupili uredno pozvani optuženici te njihovi branitelji pa je sjednica održana u njihovoj odsutnosti (članak 475. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ br. 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - odluka Ustavnog suda, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17, 126/19., 130/20., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26. - dalje u tekstu: ZKP/08.).

6. Žalbe optuženika nisu osnovane.

7. Najprije valja napomenuti da je Županijski sud u Šibeniku već ranije, odlučujući o žalbi optuženika podnesenoj protiv presude Općinskog kaznenog suda u Novom Zagrebu od 24. ožujka 2016. pod brojem K-373/15, povodom žalbe optuženika, a po službenoj dužnosti ukinuo prvostupanjsku presudu, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka te je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje i odluku.

7.1. U ponovljenom suđenju prvostupanjski je sud otklonio nedostatke na koje mu je prethodno ukazano te je valjanom ocjenom provedenih dokaza, kako samih za sebe, tako i u kontekstu drugih dokaza, osnovano našao dokazanim da su optuženici počinili kazneno djelo za koje se terete.

8. Iako optuženici Senad Mrkaljević i Marko Ljubičić u žalbama kao osnovu pobijanja presude ističu bitnu povredu odredaba kaznenog postupka, tu žalbenu osnovu pobliže sadržajno ne obrazlažu, već u žalbi iznose prigovore koji se odnose na pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja.

8.1. Kako je po ocjeni ovog drugostupanjskog suda izreka prvostupanjske presude u svemu jasna i razumljiva te u suglasju i sa danim razlozima iz obrazloženja pobijane presude, te je prvostupanjski sud valjano razložio i sve razloge o odlučnim činjenicama, a ispitujući pobijanu presudu i po službenoj dužnosti u smislu članka 475. stavka 1. točke 1. ZKP/08., nije utvrđeno da bi bile počinjene povrede, a koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to žalbe optuženika izjavljene zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, nisu osnovane.

9. Žaleći se zbog povrede kaznenog zakona, optuženi Senad Mrkaljević navodi kako je prvostupanjski sud pogrešno kvalificirao počinjeno kazneno djelo kao kazneno djelo prijevare, te da se u konkretnom slučaju eventualno moglo raditi o kaznenom djelu zlouporabe osiguranja iz čl. 238. st. 1. KZ/11. koje je *lex specialis* u odnosu na kazneno djelo prijevare, a za koje djelo pokušaj nije kažnjiv.

9.1. Suprotno stavu optuženika, radnje sadržane u činjeničnom opisu pobijane presude su pravilno označene kao kazneno djelo prijevare iz čl. 236. st. 1. KZ/11. Osim toga, kazneno djelo zlouporabe osiguranja čini onaj tko s ciljem da pribavi osigurninu uništi, ošteti ili sakrije stvar koja je osigurana, dakle za ovo kazneno djelo potrebno je da se osigurana stvar uništi, ošteti ili sakrije, dok se u konkretnom slučaju optuženici terete da su lažnim prikazivanjem činjenica da se dogodila prometna nesreća na način na koji se nije dogodila doveli u zabludu osiguravajuće društvo i time ga naveli da na štetu svoje imovine nešto učini, a što su bitna obilježja kaznenog djela prijevare. Nadalje, kazneno djelo zlouporabe osiguranja je dovršeno već prijavom štete osiguravatelju s ciljem da se osigurnina naplati, pa su neosnovani daljnji žalbeni navodi optuženika kako bi se radilo o pokušaju navedenog kaznenog djela koji da nije kažnjiv.

10. Nije u pravu niti optuženi Dalibor Slijepčević kada pobija prvostupanjsku presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

10.1. Žalitelj ističe kako je argumentacija prvostupanjskog suda manjkava i nelogična obzirom da Slijepčević nije znao o detaljima nesreće, jer da se u vrijeme prometne nesreće nije nalazio u Republici Hrvatskoj, pa stoga nije imao ni svijest da bi se radilo o fingiranoj prometnoj nesreći. Sama činjenica da je došlo do nesreće 37 dana prije isteka police Kasko osiguranja ne dokazuje ništa, kao ni upiranje prvostupanjskog suda na činjenicu da je štetu prijavio 9. svibnja 2011. iako je sa puta vratio 5,6 dana nakon događaja, dakle smatra da je argument suda o indikativnosti razmaka u prijavi šteta potpuno promašen.

10.2. Obrazlažući zašto smatra neprihvatljivom obranu optuženog Dalibora Slijepčević koja se u bitnom svodi na to da se u vrijeme prometne nezgode nije nalazio u RH, pravilno prvostupanjski sud zaključuje kako navedena okolnost i nije odlučna za opstojnost kaznenog djela za koje je proglašen krivim, pri tome pravilno povezujući činjenice da je do sporne "nesreće" došlo 15. travnja 2011., a da je ugovorena polica Kasko osiguranja isticala 22. svibnja 2011, da je optuženi Dalibor Slijepčević izjavio da se u Hrvatsku vratio nekih 5 - 6 dana nakon nesreće, a da je odštetni zahtjev podnio tek 9. svibnja 2011., i to nakon što je već optuženi Marko Ljubičić podnio svoj odštetni zahtjev 21. travnja 2014. i nakon što je 26. travnja 2011. "Croatia osiguranje" već izvršila procjenu i obračun totalne štete ne dovodeći ju u pitanje kao i da je od "Croatia osiguranja" zahtijevao naknadu štete po spornoj nesreći i za prednja i zadnja vrata automobila, iako iz nalaza vještaka, proizlazi da oštećenje na stražnjoj desnoj bočnoj strani nastalo u kretanju vozila u nekom drugom događaju.

10.3. Slijedom svega navedenog, sve prethodno navedene činjenice - indicije u međusobnoj povezanosti tvore zatvoreni krug indicija iz kojeg proizlazi izvjesno i pouzdano utvrđenje prvostupanjskog suda da je upravo optuženik počinio kazneno djelo za koje pobijanom presudom proglašen krivim. Osim toga nakon nespornog utvrđenja da je prometna nesreća fingirana uistinu bi bilo nelogično da bi se optuženi Senad Mrkaljević upuštao u navedenu radnju bez znanja vlasnika vozila i ugovaratelja Kasko osiguranja.

10.4. Pobijajući presudu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja optuženi Senad Mrkaljević ističe kako prvostupanjski sud provedenim vještačenjem po Fakultetu prometnih znanosti u Zagrebu nije otklonio proturječnosti u prvim dvama vještačkim nalazima u pogledu brzine kretanja, da je neshvatljivo zbog čega je

prvostupanjski sud poklonio vjeru vještaku Periću, a ne vještaku Ivašiću, te da je u toj pravnom situaciji trebao primijeniti pravilo *in dubio pro reo*.

10.5. Također i optuženi Marko Ljubičić u žalbi navodi kako je sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje jer je iz provedenih vještačenja Centra za forenzička ispitivanja i po Fakultetu prometnih znanosti u Zagrebu, koji se u cijelosti usuglasio sa nalazom i mišljenjem Centra, izveo pogrešan zaključak da je prometna nezgoda "fingirana", a to iz razloga što su navedena vještačenja izrađena po programu PC-CRASH bez utvrđenih parametara koji bi dali stvarno činjenično stanje.

10.6. Dakle, žalitelji kritiziraju analizu i ocjenu dokaza koju je dao prvostupanjski sud iznoseći vlastitu analizu i ocjenu dokaza iz kojih izvlači zaključke suprotne onima iz prvostupanjske presude sugerirajući da se prihvati vještačenja po prometnom vještaku ing. Zvonku Ivašiću.

10.7. Prvostupanjski sud je radi otklanjanja proturječnosti i nejasnoća u provedenom vještačenju od strane vještaka Berislava Barišića Jamana, u ponovljenom postupku sukladno uputi iz ukidne odluke proveo kontrolno vještačenje po drugom vještaku ing. Zvonku Ivašiću kako bi se točno utvrdilo što se dogodilo u inkriminiranom događaju i da li se doista radi o fingiranoj prometnoj nesreći. Obzirom da se vještaci nisu mogli usuglasiti u pogledu dinamike nesreće i u pogledu aktivacije zračnih jastuka u trenutku nesreće, sud je proveo novo prometno vještačenje po Fakultetu prometnih znanosti, Sveučilišta u Zagrebu.

10.8. Nakon provedenih vještačenja, prvostupanjski sud je pravilnom primjenom odredbi članaka 317. i 318. ZKP/08., neposrednim ispitivanjem svih vještaka, nastojao „uskladiti“ nalaze i mišljenja u odnosu na sva tri provedena vještačenja, te je u konačnici kao objektivan i stručan prihvatio nalaz Centra za forenzična ispitivanja, istraživanja i vještačenja Ivan Vučetić odnosno vještaka Berislava Barišić Jaman, kao i nalaz Fakulteta prometnih znanosti, koji su zajednički izradili vještaci dipl. ing. Tomislav Perić, dipl. ing. Željko Sarić i mag. ing. traff. Tomislav Kučinić, s obrazloženjem da su dvije institucije, neovisno jedna o drugoj, dale dva gotovo identična nalaza uz neka manja nebitna odstupanja koja su tijekom postupka u konačnici usuglašena, a koji imaju svoju podlogu u materijalnim dokazima, koje su ovi vještaci imali u vidu, prvenstveno zapisnik o očevidu, fotografije mjesta događaja i fotografije oštećenja. S druge strane nalaz vještaka dipl. ing. Zvonka Ivašića, koji je u suprotnosti s prihvaćenim nalazima je ocijenio kao neprihvatljiv jer je vještak na raspravi prilikom sučeljavanja odstupio od svog ranijeg nalaza i mišljenja te je prvostupanjski sud iznio jasne i argumentirane razloge zašto smatra prigovore koje je vještak imao na prihvaćene nalaze neutemeljenima.

10.9. Slijedom navedenog, suprotno žalbenim navodima optuženika činjenično stanje je pravilno utvrđeno, zaključci suda prvog stupnja zasnovani su na ocjeni vjerodostojnosti iskaza ispitanih svjedoka i na ocjeni svih ostalih izvedenih dokaza, logični su, pa su uslijed toga zaključci suda o postojanju odlučnih činjenica pravilno utemeljeni na izvedenim dokazima. Pravilno prvostupanjski sud nakon tako provedenog postupka nije prihvatio obrane optuženika jer su iste u suprotnosti sa izvedenim dokazima i na temelju njih utvrđenim činjenicama, prvenstveno nalazima vještaka provedenim po Centru za forenzična ispitivanja i Fakultetu prometnih znanosti, na temelju kojih je nedvojbeno utvrđeno da se prometna nesreća u kojoj su

sudjelovali optuženi Senad Mrkaljević i optuženi Marko Ljubičić nije dogodila u vrijeme i na mjestu kako su to ova dvojica optuženika prikazali, a isto tako niti u nekoj drugoj dinamici, te je na temelju provedenih vještačenja pravilno prvostupanjski sud zaključio kako su ova dvojica fingirali da je došlo do prometne nesreće.

11. Optuženi Senad Mrkaljević i optuženi Marko Ljubičić se žale i zbog odluke o kazni iako ni ovu žalbenu osnovu sadržajno ne obrazlažu, dok optuženi Dalibor Slijepčević nije podnio žalbu zbog odluke o kazni, međutim, pobijana presuda je ispitana i iz te žalbene osnove jer žalba zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja ili zbog povrede kaznenog zakona podnesena u korist optuženika sadrži u sebi i žalbu zbog odluke o kazni, sukladno odredbi članka 478. ZKP/08.

11.1. Prvostupanjski sud je odlučujući o vrsti i mjeri kazne imao u vidu da su optuženici do trenutka ovog događaja neosuđivane osobe, da ni poslije toga nisu evidentirani kao počinitelji kaznenih djela, zbog čega se predmetno kazneno djelo može smatrati jednim ekscesnim događajem u njihovom životu, te cijeneći protek vremena od počinjenja kaznenog djela, a imajući u vidu težinu i pogibeljnost počinjenog djela, stupanj krivnje okrivljenika i težinu nastupjelih posljedica, pa ih je osudio na kaznu zatvora u trajanju od 7 (sedam) mjeseci, te im izrekao uvjetnu osudu uz vrijeme provjeravanja od 2 (dvije) godine. Slijedom navedenog, prvostupanjski sud je pravilno utvrdio i ocijenio okolnosti važne za izbor vrste i mjere kazne optuženicima te će svrha kažnjavanja biti ostvarena i primjenom uvjetne osude, a u slučaju optuženog Marka Ljubičića uz posebnu obvezu popravljanja štete počinjene kaznenim djelom.

12. Stoga, budući da ne postoje razlozi zbog kojih optuženici pobijaju prvostupanjsku presudu te kako pri ispitivanju pobijane presude nisu nađene niti povrede iz članka 476. stavka 1. točke 1. i 2. ZKP/08., na što drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, trebalo je, na temelju članka 482. ZKP/08. žalbe optuženika odbiti kao neosnovane i potvrditi prvostupanjsku presudu, kako je i odlučeno u izreci.

Šibenik, 27. kolovoza 2026.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Branko Ivić

BRANKO IVIĆ

Elektronički potpisano: 28.08.2026T07:49:02 (UTC:2026-08-28T05:49:02Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: a42e9277-65ee-4f19-81f5-155a94bf6479
Županijski sud u Šibeniku

Broj zapisa: **9-3088c-3ea96**

Kontrolni broj: **0568b-5eee8-d65cb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Šibeniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.